

KALLE SJÖLIN – KRAFTKARL OCH VÄRLDSMÄSTARE

Det var med viss nyfikenhet jag knackade på hos Kalle Sjölin i villan i Liden en dag i januari 2008. Vi hade hejat på varandra några gånger på byn, men det var genom tidningarna jag hade fått ett litet hum om denne man. Kalle fyllde 75 år i september och med ett bastant handslag, som anstår en riktig kraftkarl, hälsade han mig välkommen in. En av husets katter slog följe med mig, och kattens namn var givet i en f.d. boxares hus – TYSON, så klart.

Gick till sjöss som 15-åring

Kalle föddes 1932 och växte upp i Selånger. Föräldrarna drev ett mindre jordbruk. Pappan var stor som en björn och hade ett hett humör. Tre syskon och några halvsyskon utgör släktsambandet. Kalle gick sex-årig folkskola och var en besvärlig gosse, enligt egen utsago. Han gick till sjöss redan som 15-åring. Det var malmfartyg, med destinationer runt Medelhavet, längs Nordafrika och delar av Europa, som lockade jungmannen. I fem år varade äventyret till sjöss. Det hann bli några av- och påmönstringar.

Åtta dagar i buren

Vid 20-års ålder ryckte Kalle in i lumpen. Sjövan som han var blev det militärtjänstgöring ombord på kryssaren Göta Lejon. Samtidigt hade han träffat en flicka och blivit kär upp över öronen. Det väntades tillökning. Kalles motivation för att försvara fosterlandet försvann och så även han. Det renderade honom åtta dagar i buren och tjänstgöring på Skeppsholmen i Stockholm i 16 månader (underofficersutbildning). Intresset för kraftsport väcktes sakta men säkert under ett temporärt besök i Karlskrona. Dragkamp, boxning, rodd och tyngd-

*Kalle Sjölin 2008 med världsmästarmedaljen på bröstet och SM-medaljerna i vänster hand.
Foto: Arne Johansson*

lyftning fanns på programmet för den 20-årige kraftadepten.

Tränat både Timrå och Giffarna

Muck, körkort och så småningom chaufför åt Svenska Esso. Ett toppenjobb. Det tog hela 17 år innan nyfikenheten tog över för annat arbete. Ett vikariat som gymnastiklärare i Skönsbergs skola blev ledigt. Kalles intresse för årtal är minimalt, för att inte säga i det närmaste obefintligt, så årtalsangivelserna måste tas med en nypa salt. I vilket fall som helst så hade Kalle tränat kontinuerligt i många år (två pass per dag och sju dagar i veckan) och hade även tränat unga grabbar i styrketräning. Han kom dessutom att sköta fysträningen åt ishockeylaget

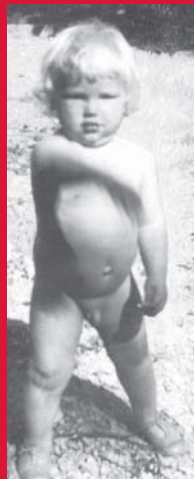
Wifstaöstrand (numera Timrå IK) och även en tid med fotbollslaget Giffarna i Sundsvall. Som om tiden inte räckte till jobbade han på lediga stunder på ungdomsgårdarna i stan, bl.a. Mysack.

Man får inte be om ursäkt om man är boxare!

Kalle utstrålar en naturlig pondus. På en direkt fråga om han aldrig har hamnat i bråk är svaret nej. Trots sina extrema krafter tycker Kalle illa om fysiskt våld. "Man får inte be om ursäkt om man är boxare" säger han som svar på den uteblivna boxarkarriären.

**KALLE
SVENSK
MÄSTARE
– med världsrekord**

Anabola steroider

Tyngdlyftningssporten anklagades länge för doping. Hur var det på Kalles tid? "Anabola steroider förekom fram till 1985. Varenda en höll på med steroider." När debatten var som hetast garanterade Kalle offentligt att inte en enda skulle åka dit i Sundsvalls Atletklubb. Och Kalles ord blev lag. Inte en enda åkte dit!

Det var fina ungar i Lidens skola!

Ett lärarvikariat blev ledigt i Liden i mitten av 1970-talet. Kalle sökte och anställdes. En Helsingborgströs med namn Vivianne fanns sedan några år som språklärare i skolan. Klick och resten är historia! För Kalle blev det 17 underbara lärarår fram till pensioneringen 1995. Med sin envishet har han, trots avsaknaden av akademisk utbildning, efter flera försök lyck-

ats bli godkänd, som "riktig" lärare, hos Gymnastik- och Idrottshögskolan (GIH) i Stockholm. På en nyfiken fråga om han aldrig blev trött på lärarjobbet svarade Kalle: "Nääh, och det var fina ungar i Lidens skola!"

Världsmästare i styrkelyft

I 50-årsåldern, då de flesta idrottsmän lagt av för länge sedan, nådde Kalle sina största framgångar. Han vann tre svenska mästerskap, tre norrländska mästerskap och en rad andra och tredje platser i mängder av tävlingar nationellt och internationellt. Den största framgången kom i Toronto i Canada 1983 när Kalle Sjödin blev världsmästare i styrkelyft och fick motta guldmedaljen. Under sin karriär satte han flera

världsrekord. Hans maximala prestation i bänkpress var 245 kg, i marklyft 320 kg och i benböjning 380,5 kg. Sammanlagt 945,5 kg. Det är nästan lika med vad en mindre bil väger. För att i någon mån förstå vilka krafter som behövs, kan man återge ett världsmästerskap (Guinness rekord) med hantlar. Rekordet innebar att man med en 50 kg hantel i vardera handen pressa den rakt upp ifrån axeln 20 gånger. Var och en vet hur det känns att bära 50 kg med två händer!

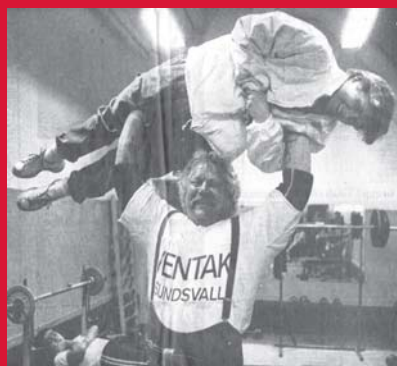
Vilken härlig 50-årspresent KALLE SJÖLIN TOG SM-GULD!

Katastrofen

Katastrofen i Kalles styrkelyftarliv inträffade 1986 när det upptäcktes att han fått diabetes. Med 142 kg i vikt, 176 cm lång och en fullständigt vältränad kropp blev det ett mentalt tvärstopp i lyftarkarriären. Det tog mycket lång tid att komma över "klubbslaget i huvudet". Rekordens tid var för alltid förbi.

Ryggen spökar

En aktiv person som Kalle kan inte sitta still, så efter pensioneringen tog han upp sitt "gamla" yrke som lastbilschaufför. Det blev Sundsvall – Piteå t.o.r., 6 nätter i veckan! Numer har dock

intensiteten dämpats och vintertid blir det snöskottning med snöslunga och sommartid ogräs-kriget i trädgården. Ryggen spökar i form av diskbrock/ischias och en hård träning med kraftig förkylning för länge sedan, resulterade i en lyckosam by pass-operation 2002.

I pappas fotspår

Kalles två söner har delvis följt i pappas fotspår. Båda blev på sin tid svenska ungdomsmästare i tyngdlyftning. En sonson har varit Norges starkaste 16-åring. Kraftsportintresset och förutsättningarna tycks ha överförts till de nya generationerna.

Arne Johansson

